

sagde: Vi kan jo tale om Tingene, Grænserne maa i alt Fald blive højere. De nuværende Indtægtsgrænser kunde han vel ikke gaa med til, men han indrømmede, at Statstilskud kun skulde ydes *ubemidlede* Arbejdere. Det er, synes jeg, fra hans Standpunkt en meget farlig Indrømmelse, og jeg maa sige, at jeg paa dette Punkt staar til venstre for det ærede Medlem. Maaske beror det paa det noget ejendommelige Synspunkt, han øjensynlig har overfor, hvad det vil sige at være bemidlet: han kom nemlig til at bruge den Vending om en Mand, der skulde ud af Kassen, at han blev „brændemærket“ som bemidlet. Ja, naar det er saa slemt at være bemidlet, at det i at blive betegnet som saadan er at blive brændemærket, forstaar jeg vel, at det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds vil holde alle Arbejdere borte fra Begrebet Bemidlethed. Jeg for min Del maa sige, at en bemidlet Arbejder forekommer mig at være om ikke en „ren Engel“, saa dog et Individ i Samfundet, som man ogsaa fra det ærede Medlems Side burde tage sig af, naar han paa et Omraade som dette har absolut Ret, nemlig til at blive i en Arbejdsløshedskasse af de Grunde, jeg før berørte.

Naar endelig det ærede Medlem for Præstø Amts 2den Valgkreds (Stauning) forleden overfor mig talte om at være „reaktionær“, vil jeg sige, at det er ejendommeligt at høre, at en Mand, der selv henter sine Forfatningsidealer fra Midten af det forrige Aarhundrede, betegner andre som reaktionære. Naar han endvidere ogsaa talte om, at Tiden løber væk fra Højres Politik, vil jeg svare, at baade den foregaaende Lov og ikke mindst den, vi nu behandler, viser netop, i hvor høj Grad Tiden løber lige i Favnen paa Højres Socialpolitik.

Holger Neergaard: Naar den Lov, vi hidtil har haft om Arbejdsløshedskasser, er lykkedes saa godt i Praksis, turde det maaske hovedsagelig bero derpaa, at dens Princip er rigtigt. Den er i Virkeligheden principielt set ikke saa lidt bedre end f. Eks. Alderdomsforsørgelsesloven, idet denne sidste sikkert vilde være baade bedre og ogsaa mere populær, hvis den

havde hvilet paa samme Princip som denne Lov. Jeg vil derfor udtale min Glæde over, at Regeringspartiets Ordfører (Moestrup) fremkom med Tanker i Retning af, at det vilde have været til Gavn, om Alderdomsforsørgelsesloven havde hvilet paa et lignende Princip som den her omtalte Lov. Et andet Forhold, der har gjort, at denne Lov er reusseret saa godt, skyldes utvivlsomt Arbejdernes Maade at tage Sagen paa. Jeg havde under Arbejdsanvisningsdebatten i Fjor Lejlighed til at udtale det samme, at den resolute Fasthed, hvormed Arbejderne og deres Organisationer har grebet om den Sag, har bevirket, at den i Virkeligheden er blevet til Hjælp overfor den største sociale Ulykke, man overhovedet har, nemlig den uforskyldte Arbejdsløshed.

Jeg skal med Hensyn til de Hovedpunkter, der har været fremme under denne Debat, udtale mig om den økonomiske Begrænsning i § 5. I Teorien er den i Overensstemmelse med den ældre Lovs Bestemmelse, men ogsaa kun i Teorien, thi i Praksis har det været saaledes, at man lige overfor Arbejdsløshed ikke har taget Hensyn til den aarlige Indtægt, som Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne har, og naar man nu vil gøre det, maa jeg sige, at man maa gøre det med overordentlig stor Varsomhed. Det kan godt være, at det, der ligger til Grund for Ønsket i den Retning, er at beskytte Staten, og det kan ogsaa være rigtigt at træffe Foranstaltninger for at sikre Statskassen mod at blive altfor belastet. Men det forekommer mig, at det at gaa den Vej, er saa farligt, hvad der ogsaa med Rette er paapeget af de 3 sidste Talere, at jeg synes, man skal betænke sig to Gange, før man gør det. Der findes sikkert andre Veje til at begrænse den Belastning, Statskassen maatte faa, hvis Arbejdsløshedsforsikringen skulde antage en for urimelig Udvikling. Det forekommer mig nemlig, at den højtærede Indenrigsminister ikke har Ret i, at Arbejdsløshedskasserne i denne Henseende lider under den Upopularitet, der har været Tale om ogsaa af den ærede Ordfører. Den skyldes andre Grunde, og ved at løse den økonomiske Side af Sagen paa den af Ministeren foreslaaede Maade gør man dem neppe